

**Kálec-Simon Orsolya****HA EZ SE**

semmibe romló fák  
és koncentrikus sárga karikák között  
(késő ősz, este, eső)

úgy szorítottad nejlonszatyraid fülét,  
mintha a legeslegutolsó hajnali villamos  
ütközőjébe kapaszkodnál.  
hónod alatt ott zizegett  
a papírzacskóba csavargatott múlt  
valaki – nagy műgonddal – még cukorspárgával is átkötötte

korábban, tudom  
igyekeztél nem gondolni arra  
mi lesz akkor  
mi történhet ha... [állj. ne is folytasd]  
na de...  
mi lesz akkor  
ugyan, mi történik akkor  
ha ez se

vártál  
az eső a fejbőrödön csorgott  
ott kopogott a halszájkás szövetkabáton  
makacsul nem jutottak az eszedbe  
a feladatlan számlák, a lekéssett határidők  
a gondosan, borítékban a  
postaládába helyezett kulcs  
a lakáshitel

inkább rágyújtottál (hálistennek, a busz végére  
megérkezett)  
beültél még a gyrososhoz a móriczon  
(szerencsére non-stop nyitva van)  
vettél valami újságot (folyóiratot esetleg)  
lapozgattad  
lassacskán mégiscsak  
ihatóra hűlt a hosszúkávé

már nem látod azokat a sárga karikákat  
nem hallod az esőt  
nem hallod, ahogyan csattogják a befutó-kifutó villamosok  
(mintha valaki a háttérben  
hexamétereket skandálna)

hogyan ez se  
hogyan ez se  
hogyan ez se

*Jelenkor, 2010/4.*

(Kálcz-Simon Orsolya 1985-ben született Budapesten. Verset ír, műfordítással foglalkozik.)